

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 03.III.1965 (P 107 726)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 28.II.1968

Kl. 30 d, 21

MKP A 61 f

13/00

UKD

Twórca wynalazku: dr med. Władysław Chimiak

Właściciel patentu: Ministerstwo Obrony Narodowej Wojskowa Akademia Medyczna, Łódź (Polska)

Opatrunek osobisty antyseptyczny

1

Przedmiotem wynalazku jest osobisty opatrunek antyseptyczny przystosowany do udzielenia pierwszej pomocy rannym we wszystkich przypadkach urazów szczególnie bojowych, zwłaszcza na współczesnym polu walki.

Dotychczas były znane opatrunki osobiste antyseptyczne mające wyjąłkowane jeden lub dwa watokompresy, zazwyczaj małych rozmiarów. Opatrunki te po nałożeniu na ranę pod wpływem ruchu zewnętrznego zsuwały się z rany, narażając ją na wtórne zakażenie szczególnie beztlenowcami, co bywało źródłem groźnych powikłań dla życia rannego. Opatrunki te były koloru białego a użycie ich w warunkach walk wojsk powietrzno-desantowych narażało rannych na łatwe zdemaskowanie przez nieprzyjaciela.

Wad tych nie ma opatrunek przesycony środkami bakteriobójczymi, zaopatrzony w gazową opaskę ochronnego koloru.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 uwidacznia watokompres nasycony pyoctaniną, fig. 2 — watokompres nasycony merkurochromem, fig. 3 — opatrunek rozłożony z przesuniętymi względem siebie watokompresami.

Opatrunek osobisty składa się z dwóch watokompresów. Watokompres 1 o kształcie prostokąta wykonany z waty i bawełniano-gazowej tkaniny jest nasycony od około 1,5 do około 2% roztworem pyoktaniny mającej właściwości bakteriobój-

2

cze oraz lecznicze właściwości ran oparzeniowych. Watokompres 2 o kształcie prostokąta wykonany z waty i bawełniano-gazowej tkaniny jest nasycony około 2% roztworem merkurochromu, mającym właściwości bakteriobójcze oraz lecznicze właściwości wszelkiego rodzaju ran, szczególnie oparzeniowych.

Do jednego z dłuższych boków watokompresu 1 jest przyszyta tasiemka tworząca ucho 3, zaś do drugiego jego dłuższego boku jest przyszyta tasiemka tworząca uchwyt 4. Na watokompres 2 w jego środku i równolegle do krótszych boków jest naszyta bawełniano-gazowa opaska 5 o długości do około 10 m, której jeden koniec 6 długości około 50 cm jest rozwinięty, drugi zaś koniec jest zwinięty w rulon 7. Opaska 5 jest nasycona od około 0,8 do około 1% roztworem zieleni brylantowej, mającej za zadanie nadanie użystemu i zabandażowanemu opatrunkowi koloru ochronnego. Opatrunek jest ponadto wyposażony w agrafki i tubkę chirurgicznego kleju.

W celu uzyskania stałej kwasowości roztworów oraz zwiększenia wytrzymałości materiału opatrunkowego, dodano do roztworu zieleni brylantowej około 2 g/l octanu sodowego i około 3 g/l kwasu octowego, zaś do roztworu pyoktaniny około 6 g/l octanu sodowego i około 9 g/l kwasu octowego. Cały opatrunek przed umieszczeniem go w ochronnym, wodo- i pyłoszczelnym opakowaniu jest wyjąłkowany.

Celem przygotowania opatrunku do użycia, na watokompres 1 nakłada się watokompres 2 tak, by opaska 5 znalazła się na jego stronie zewnętrznej, a przez ucho 3 przekłada się opaskę 5 zakończoną rulonem 7. Opatrunek jest złożony w zabezpieczającym go opakowaniu w kilka części i zawsze tak, że rozwinięty koniec 6 opaski 5 oraz rulon 7 są na wierzchu. W zależności od rodzaju rany, jej krwawienia i wielkości, opatrunek zakłada się na nią w formie częściowo lub całkowicie rozłożonej z tym, że powierzchnia częściowo rozłożonego opatrunku może mieć kilka wielkości opatrunkowych. Rozkładanie opatrunku bez dotykania watokompresów 1 i 2 dokonuje się za pomocą pociągania za rozwinięty koniec 6 opaski 5, rulonu 7, oraz ucha 3 i uchwytu 4.

Po całkowitym rozłożeniu opatrunku, trzymając za uchwyt 4, drugą zaś ręką za rozwinięty koniec 6 opaski 5, przekłada się watokompres 2 wokół ucha 3, uzyskując w ten sposób maksymalną użytkową powierzchnię opatrunku. W przypadku konieczności założenia opatrunku na piersiach i na plecach, na przykład przy przestrzale, watokompres 1 zawieszony na uchu 3 przesuwają się po opasce 5 w kierunku częściowo rozwiniętego rulonu 7. Po posmarowaniu obrzeża rany chirurgicznym klejem i przyłożeniu opatrunku, zamocowuje się go do ciała opaską 5.

Opatrunek według wynalazku dzięki nasyceniu go środkami antyseptycznymi o dużej mocy bakteriobójczej nie tylko znacznie dłużej zachowuje swą jałowość, lecz działa również hamująco na rozwój bakteryjnej flory w ranie, zabezpieczając ją tym samym przed wtórnym zakażeniem drobnoustrojami broni bakteriologicznej. Właściwości te umożliwiają stosowanie opatrunku nie tylko w ramach pierwszej pomocy, lecz również na pozostałych etapach medycznej ewakuacji, rozszerzając ponadto zakres jego stosowania do udzielania pierwszej pomocy w oparzeniach.

Opatrunek ten dzięki nasyceniu jego poszczególnych elementów środkami barwiącymi w szczególności zaś zielenią brylantową, nadaje się szczególnie do stosowania w wojskach desantowych, którym udzielanie kwalifikowanej i specjalistycznej pomocy medycznej jest często uniemożliwione. Użycie kleju chirurgicznego zabezpiecza w pełni ranę na kilka do kilkunastu dni przed obsunięciem się opatrunku. Specjalne ułożenie opatrunku w opakowaniu daje możliwość różnorodnego i dowolnego doboru wielkości powierzchni opatrunku w zależności od wielkości rany zapewniając jednocześnie watokompresy przed dotknięciem ich rękoma.

Zastrzeżenia patentowe

1. Opatrunek osobisty, antyseptyczny, wykonany z waty i bawełniano-gazowej tkaniny, **znamienny tym**, że składa się z watokompresu (1) i (2), z których watokompres (1) jest nasycony od około 1,5 do około 2% roztworem pyoctaniny z dodatkiem około 6 g octanu sodowego i około 9 g kwasu octowego na 1 litr roztworu pyoktaniny, zaś watokompres (2) jest nasycony około 2% roztworem merkurochromu, oraz z opaski (5) w przeważającej swej długości zwiniętej w rulon (7) i w swej końcowej części przyszytej do watokompresu (2) tak, że jej zakończenie (6) zwisa luźno poza watokompres (2) jest nasycona od około 0,8 do około 1% roztworem zieleni brylantowej z dodatkiem około 2 g octanu sodowego i około 3 g kwasu octowego na 1 litr roztworu zieleni brylantowej, przy czym do opatrunku jest dołączony klej chirurgiczny.
2. Opatrunek według zastrz. 1, **znamienny tym**, że do jednej krawędzi watokompresu (1) jest przyszyte ucho (3), zaś do przeciwległej krawędzi jest przyszyty uchwyt (4).

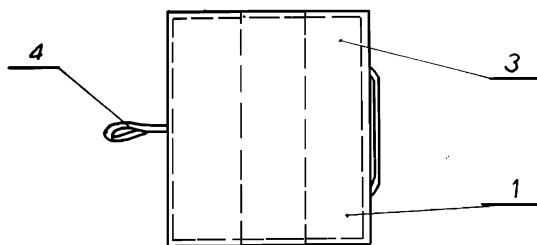

Fig. 1

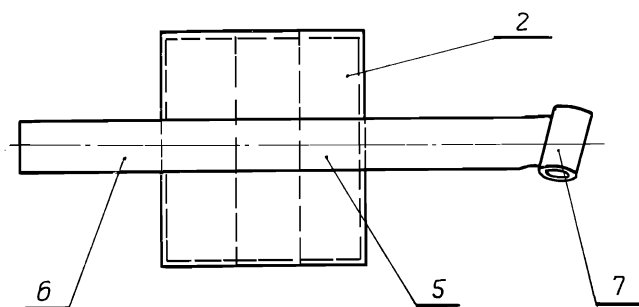

Fig. 2

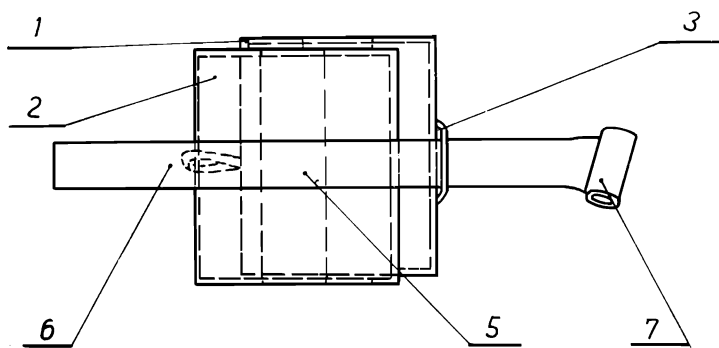

Fig. 3